

Dokumentaristický seminář KDT v LS 2020/21

každé úterý v letním semestru 16:30-18:55 online přes Teams na odkazu:

https://teams.microsoft.com/l/meetup-join/19%3ameeting_NjQxNjFjYTQtNDZlYS00YTUjLWl5ODYtYmY3NWQzMWJmOTgx%40thread.v2/0?context=%7b%22Tid%22%3a%223b0d7367-6f74-45ec-b99b-d962ddfc18d1%22%2c%22Oid%22%3a%2285477ef6-5d83-4a92-bf8d-a5b272862060%22%7d

(střídají se v něm zajímaví dokumentaristé, kteří promítnou svůj film nebo pásmo ukázek ze své tvorby – hosta představí v dialogu současní pedagogové, doktorandi či absolventi KDT)

účast studentů všech ročníků KDT je povinná

Program:

2. 3. **schůze katedry:** novinky ve výuce KDT v LS 2020/21

9. 3. *odpadá* – všichni jsou na East Doc Platform

16. 3. **Ivana Pauerová – Petr Hátle a Martin Páv:** Péče o duši (2021, 2x 26')

23. 3. **Lukáš Kokeš – Linda Kallistová Jablonská:** Psí láska (2020, 76')

30. 3. **Viola Ježková – Apolena Rychlíková:** Život během pandemie (2021, 6x 23')

6. 4. **Lucie Králová – Jan Šikl:** Rekonstrukce okupace (2021) + Jan Daňhel, Šimon Špidla

13. 4. **Martin Řezníček – Petra Nesvačilová:** Vojta Ztohoven (2020, 80'), Zákon Helena (2016, 78') a Opus č. 50 na motivy Milady Horákové (2009, 14')

20. 4. **Vít Janeček – Miro Remo:** Láska pod kapotou (2020, 80')

27. 4. **Šárka Slezáková – Tomáš Kudrna:** Co dokáže lež (2016, 52') a O čem ide Idě (2016, 67')

4. 5. **Alice Růžičková – Andrea Majstorovič:** Bojím se tě svete (1997, 60'), Zpověď muže, který ještě před několika týdny byl ženou (1999, 14') a Cizinec je našinec – Osudy Chorvatů (2013, 26')

Anotace filmů:

2. 3. **schůze katedry:** novinky ve výuce KDT v LS 2020/21

9. 3. seminář *odpadá* – všichni jsou na East Doc Platform

(! je nutno se zaregistrovat na <https://dokweb.net/user/dokwebregistration> - do 5. 3. pro studenty zdarma!), více viz <https://dokweb.net/aktivity/east-doc-platform/2021/o-projektu>:

- Úterý 9. března 15:30 - 17:00 (SEČ)

Přednáška Frasera Bensteda: Story Story – tvorba audiovizuálních marketingových materiálů, které zaujmou publikum

Teoretický a tvůrčí proces výroby audiovizuálních marketingových materiálů; zkoumání jejich dopadu na umístění filmu a jeho přijetí vybraným cílovým publikem. Se zaměřením na dokumentární ukázkou, ale také se podíváme na drama, uvidíme, jak lze film formovat do různých marketingových materiálů, aby mohl být prezentován způsobem, který vytváří maximální zapojení publika. Pokrývá prodejní propagační akce, navigační nálady nebo ochutnávací pásy a ukázkou a pravidelné upoutávky. Bude to důkladné prozkoumání myšlenek a úvah, které je třeba učinit, když nastane čas, aby byl film předložen nebo prodán potenciálním kupujícím a široké veřejnosti.

- Úterý 9. března 18:00 - 19:00 (SEČ)

Prezentace: České dokumenty ... Již brzy

Pět připravovaných českých celovečerních dokumentů uvádí tým producentů a režisérů publiku pozvaných zástupců předních mezinárodních filmových festivalů, obchodních zástupců, distributorů a široké veřejnosti. Tato akce je pořádána ve spolupráci s Asociací producentů v audiovizuální oblasti (APA). Moderuje Diana Tabakov (DAFilms.com).

16. 3. Ivana Pauerová – Petr Hátle a Martin Páv: Péče o duši (2x 26')

Petr Hátle (*1983, Praha) po studii Filmové vědy na Filozofické fakultě UK vystudoval Dokumentární tvorbu FAMU. Pod jeho režijním vedením vznikly mj. dokumenty Hiltonleaving (2006), Návštěvníci pevnosti (2006), Velká noc (2013), Gottland (2014), Kmeny (2015). Získal zvláštní ocenění v rámci kolekce filmů studentů FAMU na festivalu českých filmů Finále Plzeň 2008. Film Advent získal cenu časopisu Cinepur na FAMUfestu 2010. Je také autorem krimi podcastu Pohřešovaná – více na <http://audionaut.cz/autori/petr-hatle/>

Martin Páv (*1992, Plzeň) – absolvent katedry režie FAMU se věnuje především hranému filmu. Ještě před začátkem studia natočil s minimálními prostředky celovečerní snímek Jdi dál (2012), který se odehrává částečně v Indii. Na FAMU pak vznikly jeho studentské hrané krátkometrážní filmy jako Hamburgery (2012), Čtvrté jaro (2013) nebo středometrážní drama na téma dětství Velká výprava (2015). Hlavní témata, která ho zajímají je komplikovaný vztah člověka a přírody a zároveň odlišnosti různých kultur a jejich vzájemné ovlivňování. Kibera: Příběh slumu (2018) je jeho celovečerní dokumentární debut se světovou premiérou v rámci soutěžní sekce Česká radost na mezinárodním filmovém festivalu v Jihlavě, kde vyhrál cenu diváků, a následně byl promítán v Evropě i v Africe. Vztah člověka k přírodě a jeho dopady na lidskou psychiku do hloubky analyzuje ve svém filmu Vlci na hranicích (2020, 85'), který měl světovou premiéru na švýcarském festivalu Visions du Réel.

Anotace série: 13 dokumentů vzniká v ČT v TPS Aleny Müllerové, ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví a pod záštitou České psychiatrické společnosti. „Všichni žijme v blázinci.“ – říká jeden známý český psychiatr, „ale někteří z nás to zvládají lépe, jiní hůře, někteří lidé se hroutí a někteří se čas od času skutečně zblázní.“

Cyklus filmů, které natáčí přední český dokumentarista, má za cíl zchytit příběhy duševně nemocných a jejich blízkých. Přiblížíme divákům, co zažívají, a s čím se potýkají, jaký je jejich svět. Přinášíme exklusivně příběhy lidi, kteří jsou ochotni o své nemoci otevřeně mluvit. Divák ČT bude mít možnost poprvé sledovat autentické výpovědi lidí s psychiatrickou diagnózou. Bát se je přirozené, bojíme se neznámého, máme strach, který často plyne z nedostatku informací. V realitě duševních onemocnění přibývá, jen za posledních 15 let vzrostl počet pacientů o 80 %. Duševní onemocnění má na lidský život obrovský dopad, v neposlední řadě v oblasti pracovního uplatnění, příjmu a ekonomického postavení.

Anotace dílu Martina Páva „Zase doma“: Domov je ústředním tématem snímku, kolem kterého se točí příběhy všech protagonistů: Zdeňka po 17 letech, co zápasí se svojí nemocí, prochází rozvodovým řízením se svým manželem a poprvé v životě bydlí sama. Milan po 22 letech života v ústavu se chce osamostatnit a začít nový život se svojí přítelkyní Jitkou. Jak tvrdí všichni tři, duševní nemoc není něco, co by si člověk pořídil dobrovolně. Je s vámi neustále. Stává se nedílnou součástí vašich životů i domovů.

Anotace dílu Petra Hátle „Narodit se podruhé“: Hlavní postavou filmu je Michal, který se téměř 20 let potýkal se závislostí na pervitinu a opiátech. Prošel neúspěšně několika léčbami, vždy se ale po krátké době vrátil k drogám. Zlomovým okamžikem pro něj byl až roční pobyt v komunitě Magdalena v Mníšku pod Brdy v roce 2016. Tam, jak sám říká, se znovu narodil a našel sám sebe. Podstatné bylo, že mu zde v léčbě byla poprvé diagnostikována schizofrenie, jejíž projevy dlouho považoval za pouhý důsledek užívání drog. Komunita Magdalena se právě na duální diagnózy – tedy souběh závislosti a závažného psychiatrického onemocnění – specializuje.

23. 3. Lukáš Kokeš – Linda Kallistová Jablonská: Psí láska (2020, 76')

Linda Jablonská (*1979, Praha) absolvovala obor dokumentární tvorba na FAMU v roce 2006 filmem *Kupředu levá, kupředu pravá o mladých politicích*, který byl uveden v kinech a získal Cenu diváků na MFDF Jihlava 2006, ocenění nejlepší dokumentární film FAMUfest 2006 a cenu kritiků Kristián na Febiofestu 2007. Její film *Vítejte v KLDR! zvítězil v diváckém hlasování na festivalu Jeden svět 2009 v Brně a získal nominaci na Českého lva 2009 v kategorii dokumentárních filmů. Dokument Pozemšťané, koho budete volit? natočený se štábem mentálně handicapovaných filmařů získal na MFDF Jihlava 2010 Cenu diváků. Během studia pracovala pro produkční společnost Febio jako režisérka pořadů *Cestománie, Zpověď, Festivalové vteřiny Febiofestu a 12 odvážných. Spolupracuje s ČT jako režisérka dokumentárních filmů a publicistických cyklů. Během natáčení seriálu Čtyři v tom se jí v září 2012 narodila dcera Johanka. Pro Český žurnál natočila díl V nejlepším zájmu dítěte (2016). O filmu *Psí láska (2020) více na <https://art.ceskatelevize.cz/inside/ moje-letosni-prazdniny-reziserka-linda-kallistova-jablonska-laOEz>***

Anotace filmu „*Psí láska*“: Jana se vydává na 1200 km dlouhou trať závodu Finnmarksløpet. Jedná se o nejdelší závod psích spřežení v Evropě. Jana vyráží s nevelkou šancí závod dokončit – je jednou z mála žen na startu, nežije (jako naprostá většina závodníků a jejich psů) trvale za polárním kruhem a její tým je tvořen výhradně čistokrevnými husky, na rozdíl od všech ostatních, kteří závodí se psy k tomu účelu vyšlechtěnými. Je skutečně velká zima, polární pláň čas od času pohltí sněhová bouře, psi se boří v závějích a Jana bojuje o poslední zbytky energie na hranici vyčerpání. Přesto, nebo právě proto, se cítí šťastná. Léto tráví Jana v Jizerských horách, kde má domek po rodičích a třicet psů. Vydělává peníze pořádáním dětských táborů a přednášek o psech. Když je horko, je evidentně unavená, našťavaná a jediné, co jí drží nad vodou, je myšlenka na odjezd na sever. Znovu se pokusit pokořit nejnáročnější evropský závod. *Psí láska* je film o relativitě štěstí a spokojenosti, o cestě za snem, dlážděné nepohodlím, které by bylo pro většinu lidí nesnesitelné.

30. 3. Viola Ježková – Apolena Rychlíková: Život během pandemie (2021, 6x 23')

Apolena Rychlíková (*1989, Brno) je absolventka bc. studia KDT FAMU. Už od 1. ročníku, ukončeného filmem *Vajíčka (2010, o hledání mateřského pudu pod mikroskopem)*, se věnuje převážně oblasti společenského/angažovaného dokumentu. *Natočila filmy Hájek na zámku, Petr v podzámčí (2011, autorský portrét 2. ročníku o tehdejších vicekancléři prezidenta republiky Petru Hájkovi), bakalářské studium absolvovala sondou do protivládních hnutí z roku 2012 s názvem Padá vláda, něco si přeji (2012). Její autorský snímek Rodina (2013), uvedený mimo jiné v soutěži MFDF Jihlava nebo Finále Plzeň, zkoumá hranice osobního a veřejného a na pozadí vlastního videodeníku problematizuje politiku paměti, fenomén antikomunismu nebo principy morální politiky Václava Havla. Film otevřeně předkládá divákům intimní proces autorčiny emancipace a založení i nalezení vlastní rodiny. Svě filmy pravidelně promítá na tuzemských a zahraničních festivalech. Mimo vlastní tvůrčí činnost spolupracuje s televizí (*Náš venkov, Intolerance, Nedej se*). Je spoluautorkou cyklu portrétů listopadových premiérů – *Expremiéři*, realizovaného v TPS Kamily Zlatuškové v ČT. V jeho rámci natočila portrét Mirka Topolánka. Pro Český žurnál natočila díl *Hranice práce (2017)*, za který získala Cenu české filmové kritiky a cenu FAMUfestu za nejlepší dokument. Ve svém volném čase se snaží angažovat v otázkách sociálních problematik a problematik menšin. Je občasnou dopisovatelkou *Deníku Referendum, Alarmu, Romea, Nového Prostoru* nebo časopisu *Romano Vodi*. Pro webovou platformu *A2larm* připravuje i krátká videa. Více viz <https://a2larm.cz/bio/rychlikova/>*

Anotace série „*Život během pandemie*“: dokumentární audiosérie o lidech, kterým se obrátil život na ruby. Je na tom hůř servírka, nebo horník? Co dělá lidi, kteří přišli v pandemii o práci, od situace, kdy začnou uvažovat, zda nebudou muset dát děti do Klokánka? Příběhy lidí, o kterých mluví sociologové v číslech, sesbírali dokumentaristé Apolena Rychlíková a Ivan Studený do šestidílné série *Život během pandemie*. „Všechny příběhy spojuje nějaká frustrace, ale nikdo koronavirus nebagatelizuje. Překvapilo mě, do jaké míry se potvrdily debaty o skryté chudobě,“ říká Rychlíková, více na <https://plus.rozhlas.cz/zivot-behem-pandemie-dokumentarni-serie-apoleny-rychlikove-o-lidech-kterym-se-8429936>

6. 4. **Lucie Králová – Jan Šikl** (+ snad i střihač jeho filmů Jan Daňhel nebo Šimon Špidla): Filmové archivy, možnosti a limity rekonstrukční metody. Rekonstrukce okupace (2021) a Soukromé století

Jan Šikl (*1957) absolvoval na FAMU obor režie dokumentární tvorby. Pracoval jako režisér v Krátkém filmu Praha, kde vytvořil 5 dokumentárních filmů, 13 zakázkových filmů a 11 scénářů hrané tvorby pro seriál Dobrodružství kriminalistiky. Od roku 1991 pracuje ve vlastní firmě Pragafilm. V 90. letech začal sbírat, katalogizovat a digitalizovat amatérské filmové materiály a dnes má zcela unikátní sbírku, která patří nejrozmanitějším a nejobsáhlejším. V letech 2002-2007 vytvořil 8 výrazných dokumentů Soukromé století, které „vypráví autentické příběhy lidí zachycené v rodinných filmových archivech. Představuje dějiny jako intimní lidské příběhy. Protože v těchto malých dějinách každého z nás se odehrává to podstatné velkého světa.“ Šikl zde pracuje pouze s amatérskými archivy a u nichž vytvořil specifický příběhový narativ (voice over čte Tonička Janková, střih Jan Daňhel a Šimon Špidla). Filmy z této série (KRÁL VELICHOVEK, TATÍČEK A LILI MARLÉN, LÍBÁM TĚ A MILUJI, SOUSOŠÍ DĚDEČKA VINDY, SEJDEME SE V DENVERU, NÍZKÝ LET ad.) byly uvedeny na řadě mezinárodních festivalů (mj. Museum of Modern Art v New Yorku) a získaly několik cen (mj. Cena Pavla Kouteckého, MFDF Jihlava 2005, 2006, Trilobit, Elsa). Po smrti Pavla Kouteckého převzal Jan Šikl dokončení dokumentárního cyklu Evoluce 4 z revoluce (2010). V roce 2021 dokončil film Rekonstrukce okupace, který čeká na svou premiéru v kinech. Filmy lze vidět zde: <https://www.ceskatelevize.cz/porady/1049101344-soukrome-stoleti/dily/>

Téma semináře: na příkladech z Šiklových filmů (odkazy dostanete minimálně týden předem) probereme způsoby práce s archivy a různé modely vyprávění, zejména rekonstrukční metodu, její možnosti a limity při zpracování příběhů z minulosti. Budete mít možnost vidět před premiérou nejnovější Šiklův film *Rekonstrukce okupace* (2021, popis a web níže), těžící z nálezů 35mm záběrů ze sovětské okupace (ve filmu vystupuje i Karel Vachek, který byl zachycen na jednom z objevených záběrů jak natáčí svůj film Spříznění volbou). Dotkneme se i filmů z cyklu *Soukromé století*. Jan Šikl představí i svou obsáhnou unikátní sbírku amatérských filmů, kterou kromě něj využívá i řada filmařů z ČR i zahraničí.

„Od roku 1992 sbírám soukromé rodinné filmové materiály. Vzniká tak obsáhlý archiv, svébytná forma společenské paměti, ke které se dále vztahují ve svých filmech. Jeho principem je, že na základě výsostně osobních obrazů a situací, točených pro zcela jiné (obvykle rodinné, soukromé) účely se z dlíčích útržků paměti skládá obraz vydávající svědectví obecnějšího charakteru. Co je ono „obecnější“, co se nás na soukromých archivech může dotýkat? Jak se v těchto materiálech dnes vztahovat? Jak jim vytvářet kontext? V nedávné době se mi do archivu podařilo získat cca 3,5 hodiny filmových materiálů, natočených během prvních dní okupace v srpnu 1968. Jde o černobílý 35 mm profesionálně natočený materiál, který nebyl dosud publikován. Takovýto nález byl mimořádnou, nečekanou záležitostí. Hlavně díky intenzitě natočených scén a velmi zdařile koncipovaným záběrům. Rozhodl jsem se svou pozornost zaměřit na studii člověka v určité historické, často mezní situaci, kterou můžeme sledovat optikou profesionálních kameramanů i amatérských osobních snímků, perspektivou konkrétních vyprávěných vzpomínek ale i skrze předměty, které si pamětníci schovávají (např. košile, kterou proletěla kulka potřísněná zaschlou krví visí 50 let v jejich skříni, nebo střepina, která proletěla tělem jedné z postav je pečlivě uchovávána skoro jako relikvie). To všechno jsou podoby paměti, které chci ve svém filmu zkoumat, pochopit, reflektovat – a to ve vztahu k naší současnosti.“

K filmu *Rekonstrukce okupace* vznikla rozsáhlá kampaň a interaktivní webová stránka (koprodukce Cinepoint a ČT), skrze kterou se podařilo najít řadu lidí na filmových materiálech :

<https://www.ceskatelevize.cz/specialy/rekonstrukce-okupace#/>

13. 4. **Martin Řezníček – Petra Nesvačilová:** *Vojta Ztohoven* (2020, 80´), *Zákon Helena* (2016, 78´) a *Opus č. 50* na motivy *Milady Horákové* (2009, 14´)

Petra Nesvačilová (*1985, Tábor) po maturitě na Biskupském gymnáziu v Českých Budějovicích studovala dokument na FAMU. Vedle filmů, které vznikaly v rámci studia, jich několik natočila rovněž pro televizi. Dále stojí za hudebními videoklipy, festivalovými znělkami pro MFDF Jihlava a filmy o filmu *Pusinky* (2006), *František je děvkař* (2007) a *Lištičky* (2009). Za dokument *Řekni*, kde ti Němci jsou získala v roce 2012 *Cenu Andreje Stankoviče*. Podílela se na filmu z televizního cyklu *EXPREMIÉŘI* Václav Klaus, který se snaží satiristicky a osobně zachytit premiérské období bývalého prezidenta Václava Klause. Za svůj celovečerní film *Zákon Helena* (2016) byla nominovaná na Českého lva a na cenu Arpa film festival v Los Angeles. Pro Český žurnál

natočila díl *Vojna* Ztohoven (2020). Petra je také filmovou a divadelní herečkou. Mezi její nejvýraznější herecké role patří Vendula ve filmu *Pusinky* (2006) a jedna z milenek hlavní postavy snímku *František je děvkař* (2008). Dále si zahrála například ve filmech *Žralok v hlavě*, *Hodinu Nevíš*, *Lovec vodního ticha*, *Sněží či Já*, *Olga Hepnarová* nebo v klipu *My Star kapely Support Lesbiens*. Od roku 2004 hraje v *Divadle Na zábradlí*, hostuje v *A studiu Rubín* a v *Paláci Akropolis*, vystupuje také se soubory *Filip* a *Vosto5*. Mimo toho už v 17 letech vedla se svými přáteli v divadle *SUD* v *Českých Budějovicích* filmový klub a později zde dramatisovala a režírovala divadelní hru *FPĚT* podle *Istvana Orkenyho*. Byla rovněž autorkou ročního dokumentárního festivalu *RUBmovie*. Více na https://www.idnes.cz/revue/spolecnost/petra-nesvacilova-dokument-prace-divadlo-film.A200812_140834_lidicky_zar

Anotace filmu „*Vojta Ztohoven*“: Dne 20. 9. 2015 zavlály nad Pražským hradem na místo prezidentské standarty obří rudé trenýrky. Jak se později ukázalo, vyvěsili je tam v rámci svého projektu „*Prezidentovo špinavé prádlo*“ členové umělecké skupiny Ztohoven. Záběry s kominíky lezoucími po střeše a vyměňujícími vlajku, stejně jako záběry pořízené technologií GoPro na samotné střeše sídla českých králů, brzy zaplnily nejen český mediální prostor a mluvčí prezidenta celou akci prohlásil za důkaz „*fašizace pražské kavárny*“. Následně Správa Pražského hradu zažalovala účastníky projektu a rozeběhl se soud, ve kterém mj. stát požadoval odškodné za „*újmu na svém soukromí*“. Členové skupiny o víkendu před ním standartu rozřezali a v rámci dalšího projektu nazvaného „*Decentralizace moci*“ jednotlivé kousky rozdali občanům spolu s určitými sumami digitální měny Bitcoin. A k soudu se dostavili v čamarách, které upomínaly na akce Omladiny na konci 19. století. Petra Nesvačilová sledovala přípravy tří členů skupiny na soud, samotné soudní přelíčení i přípravu projektu „*Decentralizace moci*“. Získala od skupiny Ztohoven i tajné materiály z vyvěšování červených trenek na Pražský hrad a ukrytí standarty. Zajímavou částí dokumentu je potom situace kolem členů umělecky-diverzní ruské skupiny *Vojna*, kteří jsou hledáni Interpolem, a kteří se v České republice ukrývali. I za pomoci členů skupiny Ztohoven. V prvních počátcích je skupina Ztohoven vnímala jako příjezd *Rolling Stones*. Starali se o ně, ukrývali je ve svých bytech, kupovali dětské pleny, a mezitím s nimi probíhal soud ohledně vyvěšení trenýrek na Pražský hrad. 18. září 2016 byl *Oleg Vorotnikov* zadržen v Karlíně českou policií a následně po propuštění skupinu Ztohoven kritizoval. Jak se liší *Vojna* od Ztohoven? A proč skupina Ztohoven *Vojně* pomáhala? Co je vedlo k tomu opět riskovat? Mají členové Ztohoven v sobě něco jako morální imperativ, který je nutí jednat, když to tak cítí a považují za nutné? Dokument *Petry Nesvačilové* popisuje nejen konkrétní vazby a myšlenky určité mikroskupiny umělců, ale v další vrstvě může být velmi barvitou zprávou o stavu současné společnosti v České republice a v porovnání s Ruskem vlastně i v Evropě. Skupina Ztohoven je umělecké seskupení, které jedni nenávidí a druzí milují. Jejich trenýrky se staly fenoménem až tak, že prezident *Miloš Zeman* po dvou letech dne 14. 6. 2018 odpověděl skupině Ztohoven zapálením těchto trenýrek za pomoci hasičské služby ČR. Dnes je skupina Ztohoven již dva měsíce mimo podmínku. *Oleg Vorotnikov* se svojí rodinou se ukrývá někde v Evropě. *Miloš Zeman* je stále na hradě a *Vladimír Putin* doma v Rusku.

Anotace filmu „*Zákon Helena*“: Mladá herečka a dokumentaristka *Petra Nesvačilová* se ve svém posledním filmu rozhodla zachytit policistku *Helenu Káhnovou*, které se spolu se svým kolegou podařilo v 90. letech poslat do vězení několik desítek lidí v kauze tzv. *Berdychova* gangu – včetně *Berdycha* samotného. Souhrnný trest byl v řádu stovek let odnětí svobody – policistka získala odměnu 10 tisíc korun a povýšení, které jí následně bylo odebráno. Režisérce se podařilo navázat filmový vztah i se samotným *Berdychem* a bývalými členy jeho gangu. Co motivuje jednu policistku postavit se mafii a co mladou dokumentaristku, aby se s touto mafii kontaktovala a natočila o tom film?

Anotace filmu „*Opus č. 50 na motivy Milady Horákové*“: Inscenovaný pokus hledající podstatu *Milady Horákové* jako ženy a matky, která se stala bronzovou bustou na *Smetanově* nábřeží. Herečky, které se přes poslední řeč *Milady Horákové* snaží v sobě nacházet tuto historickou postavu a reflektovat jí. Protože každý z nás může být *Miladou Horákovou* a *Milada Horáková* námi.

20. 4. **Vít Janeček – Miro Remo:** *Láska pod kapotou* (2020, 80')

Miro Remo (*1983, Ladce) vyrůstal v industriální obci na severozápadním Slovensku a absolvoval gymnázium v nedaleké Považské Bystrici. Ihned po svém přijetí na VŠMU v Bratislavě, kde nastoupil na obor režie dokumentárního filmu, zanechal studia mechatroniky v rámci Trenčínské univerzity. Od počátku studoval v ateliéru Vladimíra Balca, kde působí dodnes. Doposud největší úspěch zaznamenal s originálním krátkometrážním portrétem svého strýce a babičky Arsy-Versy (2003), za který si odnesl několik desítek ocenění z festivalů po celém světě. Snahu pracovat s filmovým obrazem neotřelým způsobem však vykazují i další jeho díla. V současné době Remo připravuje několik autorských projektů a televizních pořadů. Comeback (2014) je jeho celovečerní dokumentární debut, kde zachytil životní restart dvou mužů, jejichž vyhlídky na budoucnost zmrazil dlouholetý pobyt ve vězení. Dále natočil dokumenty Studený spoj (2007), Ecce Homo (2006), Osmičkáři (2011), Tibor Huszár – Návrat späť (2012), Slovenské kino: Strach a napätie (2011). Více na <http://www.unitedfilm.cz/unitedvision/index.php/cs/interview-2/item/632-miro-remo-ve-svych-filmech-jen-lidi-nabadam-aby-vice-premysleli>

Anotace filmu „Láska pod kapotou“: Ústředními postavami dokumentárního vyprávění jsou padesátníci – Slovenka Jitka a Čech Jaroslav. Jitka je nejstarší autokrosovou jezdkyň a její někdejší spolužák ze základní školy Jaroslav, se jí stará o auto a vytváří zázemí. Oba jsou členy motoristického sdružení DRAKKAR a příběh observační metodou sleduje jejich pokus o obhájení titulu Karpatského autokrosového poháru. To je však jen vnější rovina. Mnohem důležitějším je obraz jejich vztahu, který je vlastně obnovením dětské lásky, k níž se vrátili ze svých životů uvíznutých možná ve slepých uličkách a nesprávných rozhodnutích. Změnou a odvahou je možné život ještě napravit.

27. 4. Šárka Slezáková – Tomáš Kudrna: Co dokáže lež (2016, 52') a O čo ide Idě (2016, 67')

Tomáš Kudrna (*1974, Praha) vystudoval na FAMU katedru kamery (1999) a režie (2001), ale výraznější uplatnění našel především na poli publicistiky a dokumentaristiky. Spolupracoval a spolupracuje na řadě cyklických pořadů České televize: ZA ZDÍ (2004), ČESKÉ HLAVY (2006), PORT (2007), PŘÍBĚHY DOMŮ (2009), VESNICOPIS (2011), NA CESTĚ (2011). Do širšího povědomí vstoupil dvojicí filmů o domácím násilí: TO VŠECHNO Z LÁSKY (2004) a JEN SE DÍVEJ (2005). Díla odměnila porota udělující cenu Trilobit 2004 svým čestným uznáním. Kudrna se v českém prostředí vyprofiloval také jako autor názorově silných autorských filmů PRVNÍ MEZI ROVNÝMI a VLÁDNEME, NERUŠIT (2007), které přímočaře pojmenovávaly „služební výhody“ politiků a mechanismy politické moci. Ve spolupráci s ARTE France a Českou televizí natočil v roce 2006 dokument TROUBLEMAKING GENIUS o českém vynálezci Ottovi Wichterlem. Film byl uveden jako jeden z mála českých dokumentárních pořadů v televizích 40 zemí světa, a kromě českého Trilobita získal Golden Remi Award v americkém Houstonu. Mezinárodní ohlas filmu otevřel Kudrnovi cestu k absolvování seminářů pro evropské producenty Discovery Campus Masterschool a k vývoji dalších projektů. Jeho film s pracovním názvem All that Glitters (Mlčeti zlato, 2010) o sporech obyvatel kyrgyzské vesnice ležící v blízkosti zlatého dolu byl jako první český dokument podpořen americkou nadací Sundance Documentary Film Fund. V roce 2011 byl do kin uveden dokument PO DLOUHÉ NOCI DEN věnovaný osudům 3 nuceně nasazených žen v nacistickém Německu. Film vznikl ve společnosti Negativ v koprodukcí s německou televizí RBB. V úspěšné spolupráci se společností Negativ pokračoval Kudrna natočením celovečerního dokumentu HLEDÁ SE PREZIDENT (2013) o první přímé volbě hlavy českého státu.

Anotace k filmu „Co dokáže lež?“: Koprodukční dokument ČT a ARTE analyzuje podobu informační války a vliv dezinformací v ČR. Snaží se zjistit, kdo stojí za nepravdivými zprávami, které se šíří především na sociálních sítích a na takzvaných konspiračních webech. Autoři také hledali odpověď na otázku, do jaké míry jsou šířené zprávy, příběhy a emoce součástí ruské propagandy a jakou roli v tom hrají čeští občané, kteří jsou z nejrůznějších důvodů nespokojeni s vývojem v zemi po roce 1989. V dokumentu účinkují respektované osobnosti z ČR, Velké Británie, Holandska a Ruska, které se tématu dlouhodobě věnují.

Anotace k filmu „O čo ide Idě“: Dokumentární film o Idě Kelarové a její touze změnit svět. Romské děti ze souboru Čhavorenge mají 10 dní na to, aby se pod vedením Idy Kelarové připravily během letního tábora u Bardějova na koncerty s Českou filharmonií. Koncerty jim mohou otevřít cestu z osad nebo ghett, ze kterých

pocházejí. Pro Idu Kelarovou jsou osady něco jako koncentrák na doživotí. Jen málokomu se podaří z nich dostat ven a vybojovat si lepší život. Děti mají 10 dnů na to, aby pochopily, že nepřijely jen trávit letní prázdniny, ale že mohou udělat rozhodující krok. Kdo z nich se chytí, tomu je cesta z osady otevřená.

4. 5. **Alice Růžičková – Andrea Majstorovič:** Bojím se tě světe (1997, 60'), Zpověď muže, který ještě před několika týdny byl ženou (1999, 14') a Cizinec je našinec – Osudy Chorvatů (2013, 26')

Andrea Majstorovič (*1966, Záhřeb) pochází z Chorvatska, kde nejprve vystudovala slovanské jazyky a literaturu a poté v letech 1990–1994 absolvovala katedru dokumentaristiky na pražské FAMU. Ve svých dokumentárních snímcích se nejčastěji věnuje lidem žijícím na okraji společnosti, jako např. ve snímku Bojím se Tě, světe II (1998) o drogově závislém a nevláčetelně nemocném mladém muži. Ve společnosti Febio pro Českou televizi natočila řadu dokumentů z cyklů GEN, GENUS, Jak se žije nebo Zpověď. Za své dokumentární filmy obdržela několik českých i zahraničních cen – např. Rotterdam Market of Educational Programmes (1997) – Cena FILMNET, Academia Film Olomouc (1997) – Velká cena a Cena studentů etc. V současnosti jako kreativní producentka ČT má na starosti aktuální publicistiku na kanálech ČT 1 a ČT 2. Více na <https://www.jedinak.cz/do-roku-2010/stranky/txtmajstorovicova.html>

Anotace filmu „Bojím se tě světe“: Chvillemi až krutě upřímná výpověď mladého, HIV pozitivního narkomana, který jde milovými kroky vstříc vlastní smrti. Pětadvacetiletý Evžen je na tvrdých drogách závislý od svých čtrnácti. Od „normálních“ fetišů ho odlišuje několik věcí. Především je schopen sebereflexe. Na besedy se středoškolskou mládeží ale nejedí jen proto. „Protidrogové“ přednášky jsou pro něj snad jediným legálním zdrojem peněz na drogy. Při pokusu o dobrovolnou léčbu (z lásky k dívce) se Evžen dozvěděl, že je HIV pozitivní. To u něho vedlo ke ztrátě prakticky jakékoliv motivace. Stále častěji přichází na hřbitov, kde si „šlehá“ větší a větší dávky, jako by odtud snad už ani nechtěl odejít. Jakkoli je v Evženovi kus exhibicionisty, nepovažoval během desetidenního natáčení televizní štáb za prostředníka své pochybné slávy, jak tomu v mnoha podobných případech bývá, ani za vrbu, která mlčky vyslechne jeho stesky. V závěru dokumentu složil Evžen, pro něhož život zdánlivě ztratil smysl, štábu báseň o samotě, která ho čeká po skončení natáčení.

Anotace filmu „Zpověď muže, který ještě před několika týdny byl ženou“: Příběh člověka, který po zralé úvaze, ve 42 letech, se rozhodl změnit svoji identitu. Stal se tím, čím se po celý život cítil být. Se svými žáky, studenty lékařské fakulty, se před prázdninami rozloučil jako odborná asistentka Jarmila a v novém školním roce je přivítal jako Otto. Velkou oporu na nové cestě životem měl ve své bývalé žákyni, se kterou se později oženil.

Anotace filmu „Cizinec je našinec – Osudy Chorvatů“: Dokument sleduje osudy 3 krajanů, kteří se, stejně jako režisérka Andrea Majstorovič, usadili v Čechách a stali se součástí naší kulturní scény. Spisovatelka a překladatelka Slavica Kroča, narozená v Zagrebu, je dnes ředitelkou české pobočky kulturní asociace Nová Akropolis. Ta se nachází ve více než 50 státech a má filozoficko-edukativní charakter. Tvrtko Karlovič se narodil v 1963 v Sarajevu, kde také vystudoval hudební akademii. Počátkem 90. let získal stipendium na HAMU. Zde vystudoval dirigování a posléze působil na operních scénách v Liberci, Ostravě, Ústí nad Labem a od loňského roku je šéfbormistrem Státní opery v Praze. Také režisér Žan Loose vystudoval AMU, ovšem až koncem 90. let. Narodil se v Mostaru, starobylém městě těžce postiženém válečným konfliktem v letech 1992–1995. Své prožitky zúročil v inscenaci uvedené v rámci Festivalu 4+4 dny v pohybu.